

»Pinsepakken er på flere afgørende punkter i direkte strid med Det Radikale Venstres boligpolitik. Det står ordret i vores program, at vi skal arbejde for at afvikle lejeværdien af egen bolig, samtidig med at rentefradraget trappes af. Nu aftrapper man rentefradraget og erstatter lejeværdien af en ny kommunal ejendomsskat, som rammer boligejerne økonomisk hårdere, end den gamle lejeværdiskat gjorde.«

Og der kommer yderligere gode begrundelser for, at denne tillidsmand nedlægger alle sine poster i Det Radikale Venstre.

For Venstre er det skuffende at følge den udvikling, fordi Venstre igennem årene mange gange har haft et godt samarbejde med Det Radikale Venstre, senest da vi havde en VKR-regering. Men siden har man jo skiftet partiledelse, og vi må med skuffelse se, at nu hører Det Radikale Venstre tilovre i venstre side af Folketingssalen.

Og hvad er baggrunden? Baggrunden er, at regeringen har soldet overskuddet på betalingsbalancen op. Da regeringen overtog styret efter VK, udgjorde overskuddet på betalingsbalancen over 30 mia. kr. pr. år. Det var flot. Og det var noget, man var nået frem til bl.a. igennem et samarbejde med Det Radikale Venstre, men ikke mindst også sammen med både Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti.

Men dette store, store overskud, som skulle finansiere en afvikling af udlandsgælden, er soldet op. Nu er vi formentlig i en situation, hvor der er underskud, og så skal man gribe ind, fordi man gerne vil prøve at rette op på tingene igen.

Venstre sagde ved førstebehandlingen, at vi er enige i, at der skal rettes op. Vi anerkender tilståelsen fra regeringen, om at man har sat overskuddet over styr, og at der nu er brug for at lave nogle ændringer. Men Venstre er absolut imod, at det er helt bestemte grupper af befolkningen, der skal betale gildet.

I dagens udgave af Børsen er der en flot analyse, som finansministeren sikkert er glad for, hvis han læser den første side. For der står, at »Lykketoft styrer...«, men så skal man også læse anden side med, »... ikke udgifterne.« Og her er en gennemgribende analyse, der viser, at de offentlige udgifter er steget drastisk i forhold til, hvad regeringen har sat sig som mål, og at skatetrykket ikke er formindsket, som man har lovet, men tværtimod er øget.

Og analysen konkluderer, at årsagen til, at det er gået galt med betalingsbalancen, er det

stigende offentlige forbrug. Men i stedet for at tage udgangspunkt i, hvad der er årsagen til, at overskuddet er forsvundet, hiver man alle de gamle ideologiske slagsange frem, anført af hr. Frank Aaen:

Nu vil man have kollektiv trafik og ødelægge privatbilismen. Men det er nu engang ikke sådan, at alle danskere bor ved en S-togs- eller busstation; det er faktisk sådan, at der er mange, der bor ude i landdistrikterne, hvor der overhovedet ingen kollektiv trafik er, og derfor er det utrolig urimeligt, at man ensidigt rammer den private trafik og fremmer den kollektive trafik.

Og man vil ramme ejerbolighederne – ikke alene ved at sænke værdien af rentefradragsretten fra 46 pct. til 32 pct. i løbet af en meget kort årrække, men ved samtidig at indføre en ny ejendomsværdibeskatning, som vil vokse ganske betydeligt i de kommende år.

Det fremgår af den aftale, regeringen har lavet med Kommunernes Landsforening. Der henviser man til, at i de kommende år vil den nye ejendomsværdiskat stige meget mere end udviklingen i indkomstskattegrundlaget. Og det er jo det samme som at sige, at her er nu indført en ny skatteskrue på ejerboligerne, som i hvert tilfælde regeringen har tænkt sig at bruge, sådan at der kommer øgede skatter.

Man rammer også ensidigt den private opsparing. Der er ikke tale om, at man overhovedet kigger på de offentlige pensioner; man kigger alene på de private pensioner. Og man foretager en række løftebrud over for pensionsopsparerne, idet man har lovet, at realrenteafgiften langsomt, men sikkert ville forsvinde i takt med, at realrenten faldt. Det har man lovet meget klart, men alligevel griber man nu ind og indfører en fast beskatning på 26 pct., hvortil kommer, at man foretager et særligt indgreb over for dem, der har valgt at spare op gennem kapitalpensionsordninger.

For Venstre er det afgørende vigtigt, at den enkelte har forskellige valgmuligheder, når det gælder pension: Nogle er interesserede i at have en ratepension og få udbetalt sin pension i et antal forudbestemte rater, andre ønsker pensionen udbetalt på én gang. Og jeg synes, det er forkert, at man nu fra regeringens side griber ind og simpelt hen straffer dem, der har valgt den opsparingsform, der hedder kapitalpension.

For det er jo ikke sådan, at man nu bare kan gå over til en ratepensionsordning i stedet for